

РЕШЕНИЕ

№ 2861

гр. София, 10.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 08.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **1016** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност.

Образувано е по жалба от [фирма], против Заповед за налагане на принудителна административна мярка, № ФК-С300-0044772/16.01.2020 г., издадена от началника на Отдел „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“, при ЦУ на НАП, с която е постановено налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“-автомивка в [населено място] и забрана за достъп до него, за срок от 10 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Закона за данък върху добавената стойност.

По делото оспорващото дружество е представлявано от адвокат, който: поддържа жалбата; ангажира гласни доказателства; претендира разноски за водене на делото, съгласно списък; представя и писмена защита.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата и желае юрисконсултско възнаграждение. Оспорва като прекомерна претенцията на жалбоподателя за присъждане на заплатено адвокатско възнаграждение.

Съдът, от доказателствата, приети без оспорване от жалбоподателя, съдържащи се (писмените) в присъединеното адм. дело № 958/2020 г. на Административен съд София – град, приема за установено следното.

От описаната в оспорваната заповед и в протокола на л. 21 от адм. дело № 958/2020 г. фактическа обстановка се установява, че: на 07.01.2020 г., около 15. 30 часа

инспектори по приходите при Главна дирекция „Фискален контрол“, ЦУ на НАП извършили контролна покупка на услуга – измиване на лек автомобил, с неидентифициран регистрационен номер, в автомивка, стопанисвана от [фирма]; за извършената покупка не бил издаден касов бон от наличното и въведено в експлоатация фискално устройство. Констатациите, така както са отразени и в заповедта, са описани във вече цитирания протокол. Тези данни, които се оспорват от жалбоподателя, са мотивирали ответника –началник на Отдел „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“, при ЦУ на НАП, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС да наложи на дружеството принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до обекта, за срок от 10 дни“, с процесната Заповед, № ФК-С300-0044772/16.01.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ – ГРАД, в резултат на извършената проверка за законосъобразност, след обсъждане на доказателствата и на доводите на страните, формира следните изводи по съществуващото на спора.

Жалбата е подадена в срок, от пряко засегнатото юридическо лице и е процесуално допустима за разглеждане. По същество е основателна.

Заповед № ФК-С300-0044772/16.01.2020 г. е издадена от материално компетентен административен орган, но е незаконосъобразна, понеже ответникът не установи и не докажа по несъмнен начин изложените в нея фактически обстоятелства, послужили като основание за издаването ѝ.

Съдът разпита двама свидетели на жалбоподателя (протокол на л. 22 от делото) и като не намира основание да дискредитира показанията им приема, че те опровергават твърденията от ответника факти. Както свидетелят Я. М., така и св. А. М. твърдят да са били в автомивката на посочената дата, по времето, когато там са се намирали и органите по приходите. И двамата свидетели обаче сочат, че когато инспекторите са се легитимирали пред „бармана“, за да констатира неиздаване на касов бон, автомобилът им все още не е бил обслужен (измит, изчистен). В., от пестеливото описание на фактическата обстановка в Заповед за налагане на принудителна административна мярка, № ФК-С300-0044772/16.01.2020 г. и в протокола, не се установява: кой (кое лице) не е издало касов бон; на кое лице е платено за услугата и в кой момент. В условията на насрещно доказване ответникът не внесе яснота по тези въпроси, респ. – не опроверга твърденията на жалбоподателя, подкрепени от свидетелските показания. С оглед на това, Съдът не приема за несъмнено и доказано, че на посочената дата [фирма], като лице по чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства, не е изпълнило задължението (чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.) да издаде фискална касова бележка за услугата „измиване“ на неустановен лек автомобил.

При наличие на констатирано обстоятелство, по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1. б. „а“ ЗДДС компетентният административен орган действа в условията на обвързана компетентност и постановява налагане на ПАМ. Упражнявайки компетентността си обаче, той е задължен да се съобразява и с изискванията за законосъобразност на административните актове, т.е. притежава и оперативна самостоятелност, или с други думи – възможността да мисли и разсъждава самостоятелно, с оглед конкретния случай (арг. – чл. 169 АПК). Целта на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е преустановяване на неправомерни действия (бездействие) на задължено лице (търговец), които действия имат за последица ощетяване на фиска

(Бюджета), посредством неизпълнение на задълженията, регламентирани с цитираната наредба, респ. – със ЗДДС. Поради това, постановявайки ПАМ компетентният административен орган е задължен да се съобрази, включително с изискването на чл. 35, вр. чл. 7 и чл. 9, ал. 2 АПК, за обективно и всестранно изясняване на релевантните за отговорността факти и обстоятелства. В процесния случай това не е сторено, защото са останали неизяснени важни обстоятелства, за които стана дума по – горе.

Процесната заповед, с оглед изложените съображения е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и това представлява отменително основание, по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК.

Поради това, ответникът дължи да заплати на дружеството – жалбоподател внесена за образуване на делото държавна такса от 50 лева. При изрично направено от процесуалния представител на ответника възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК и с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото Съдът преценява заплатеното на адвоката възнаграждение от 600 лева, като прекомерно високо. С оглед на това приема, че на основание чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет следва да намали възнаграждението, до размер от 500 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, чл. 172а, чл. 143, ал. 1 АПК и чл. 78, ал. 5 ГПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от [фирма] издадената от началника на Отдел „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“, при ЦУ на НАП Заповед за налагане на принудителна административна мярка, № ФК-С300-0044772/16.01.2020 г. ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да възстанови на [фирма], ЕИК:[ЕИК] разноските за водене на делото и заплатено възнаграждение за един адвокат, в общ размер на 550 лв. (петстотин и петдесет лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: